

ce implică, alături de flaut, clarinetul și viola într-un demers-mixtură de canon strict și aleatorism, invitând protagoniștii să-și utilizeze potențialul re-creator pentru a „comenta”, sincronic cu originalul, partitura pretext a flautului. Nu mai prejos s-au situat „*Filigranele*” lui Yoshihisha Taira pentru flaut și pian, un logos muzical evolutiv, bine argumentat, atât la etaj paradigmatic cât și la cel sintagmatic, *Duo-ul* lui Eric Tanguy – „variațiuni postmoderne pe o temă hedonistă” într-o monostructură cu rădăcini neoclasiche și alură contrapunctică.

Cum era și de așteptat, cele trei piese solo „de rezistență” ale programului: „*Piccola sonata*” de Dan Voiculescu, „*Dizzy Divinity I*” de Horațiu Rădulescu și „*Ma maniere de nuit*” semnată de Alain Banquart au completat remarcabil figura unui instrumentist virtuoz și totodată profund implicat, dincolo de palpabilul sonor, în redarea conotațiilor intime ale textului. Flautistul francez a pus în evidență universul modal cu rădăcini folcloric-arhaice din *Sonata* lui Dan Voiculescu, caleidoscopul registrelor cromatice minuțios urmărite și schițate la etajul parametrilor fonici de către Horațiu Rădulescu în „*Dizzy Divinity*” (sub forma unui tip sinuos de ascensio, posibil de ancorat în neo-bizantin), precum și continuitatea traiectoriei monodice „foarte simple și foarte complexe în același timp” datorită parcurgerii treptate, dintr-o singură respirație, a întregii scale de înălțimi și nuanțe pe diferite tipuri de flaut din „*Ma maniere de nuit*”.

Magician special al flautelor, după ce cu două seri înainte încântase publicul Studioului „Mihail Jora” cu o versiune de excepție a *Vocii naturii* din „*Erosion I*” de Y. Taira, Pierre Yves Artaud a ținut să-și impresioneze și de această dată auditoriul român, generând dorința de a-l revedea cât mai curând.

Loredana BALTAZAR

Premiul de compoziție APERTO

Protagoniști ai unei noi tentative – reușite și de această dată – de a transforma decernarea premiului concursului de compoziție care-i poartă numele într-o festivitate „cu greutate”, proprie adresării internaționale a competiției, Trio APERTO au pregătit, pentru cea de-a doua parte a matineului duminical deschis de Pierre Yves Artaud, și un microrecital variat.

Ladislau Csendes (vioară, violă), Dan Avramovici (clarinet), și Dolores Chelariu (pian) demonstrează, de fiecare dată când se află în fața publicului, că reprezintă – nu doar prin titulatură – o poartă „deschisă” muzicii contemporane românești către afirmarea sa mondială. Iată unul din motivele pentru care cei trei au ales ca Premiul **APERTO** 2006 să fie decernat de către o personalitate cu gabarit internațional, un creator român de marcă, posesorul unui cuvânt „greu”, ca model original, în componistica celei de-a doua jumătăți a secolului XX: Stefan

Niculescu. A dori să preiei „ștafeta” de la o asemenea personalitate odată cu premiul acordat, pare o tentativă temerară; și-a asumat-o însă, cu succes, românul-suedez Cristian Marina, care s-a prezentat cu o lucrare a cărei densitate energetică se acumulează prin fuziunea influențelor din sfera jazz-ului și a muzicii populare est-europene. Structurată ciclic (de unde și denumirea de *Intorno*), partitura statuează cele trei instrumente cărora le este destinată într-o postură

unitară, organică, „ce sugerează existența unui super-instrument, mînuit de un unic interpret” (după spusele autorului), sarcină de care membrii trioului s-au achitat onorabil, lucrarea fiind propusă spre audiere în încheierea scurtului program muzical oferit.

Am mai ascultat, cu acest prilej, *Trioul pentru clarinet, violă și pian* de Velislav Zaimov (actualul președinte al Uniunii Compozitorilor din Bulgaria), oaspete al „Săptămânii Muzicii Contemporane” 2006) ale cărui ecouri postromantice au relaționat pozitiv cu factura de orientare pronunțat neoclasică a ansamblului, și *Le Tombeau de Mozart* – trio pentru vioară, clarinet și pian compus de finlandezul Jukka Tiensuu în manieră postmodernă, pagini

componistice care s-au juxtapus celei semnate de Cristian Marina, reliefând dimensiunile unui portret instrumental colectiv al cărui crez rămâne promovarea muzicii de calitate.

Loredana BALTAZAR

Pas în doi

Unul din recitalurile unanim apreciate ale Săptămânii Muzicii Contemporane – București 2006 a fost cel al duo-ului *Robyn Schulkowski (percuție) – Reinhold Friedrich (trompetă)*.

Este un duo neobișnuit prin alăturarea respectivelor instrumente dar și prin faptul că ambii muzicieni s-au lansat și și-au cucerit renumele pe plan internațional ca soliști – ambii maeștrii în domeniul lor, ambii cu cărți de vizită prestigioase. Robyn Schulkowski este cunoscută în muzica nouă ca percuționistă și compozitoare în timp ce Reinhold Friedrich este cotate ca fiind unul din cei mai renumiți trompetiști contemporani. Au cântat pentru prima oară împreună în anul